

en ganske overordentlig Møje og Ulejlighed og til Dels ogsaa Udgift for Jærnbannerne; det er et Forhold, som gør, at det Personale, der ledsager Togene, overanstrenges, kan jeg næsten sige; de maa vise sig opvørende, idet de undertiden maa indbragte Børnene paa Stationerne. Det er vist et Forhold, som er berømt og rigtigt, og det kunde aldrig falde mig ind at røre ved det. Men man maa sætte Grænsen et Sted, og derfor har man sat den ved 8000 — jeg synes, det er ganske hæderligt. Forholdet med Hensyn til Diakonistiftelsen er ganske det samme; de Kort, der gives, gives i rent Barmhjerlighedspjened. Det forekommer mig aldeles passende, og det er vist ogsaa en Misforståelse, naar det ærede Medlem er kommet til at anke derover. Smidertid mener jeg, det er rigtigt, at jeg siger det her, for at man kan vide, hvorledes det virkelige Forhold er, og jeg tror ikke, nogen her vil sige et misbilligende Ord i den Anledning, naar det først er oplyst.

Saa var den ærede Medlem ogsaa inde paa Revisionspørgsmaalet. Jeg tror ikke, jeg behøver at sige yderligere om det, end jeg sagde i Gaar, da jeg, saa klart som det var mig muligt, udtvilede Fortrinene ved en forudgaaende og samtidig Revision fremfor det, man har. Saa spurgte det ærede Medlem, om jeg nogen Sinde havde set et Jærnbanerregnskab med Bilag. Jeg erindrer overhovedet ikke, at jeg har set noget Regnskab med Bilag, siden jeg blev Minister, thi det er noget, jeg med Nødvendighed maa overlade til andre. Jeg kan blive nødt til at bekræftige mig med et Regnskab fordi det er Ting, som Ministeren maa tage Ansvar for. Uregelmæssigheder, eller naar Statsrevisionen gør Udsettelse eller Anker, men jeg skal dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at medens Statsrevisionen vel hidtil har faaet Jærnbanerregnskabet, men efter min Mening aldeles ikke har været i Stand til at behandle det fyldestgørende, vil man heretter faa Jærnbanerregnskabet efter Budget lig med alle andre Regnskaber. Dette turde vel ogsaa tillægges en Del Betydning, idet det betegner Rigsdagens Indflydelse.

Jærnbaneraadet har ogsaa interesseret ærede Medlemmer, og jeg tror, at den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Lüttichau) dækker ganske en Udtalelse, som jeg har fremjat i Udvalget; men nu kunne ærede Medlemmer tage den Ting under Overvejelse. Det hæfter jo ikke saa meget, lad os først se, om vi kunne enes om det, der er væsentligt.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Svendsen) nævnte, at der kunde være Funktionærer, som ønskede at give personligt Bidrag til deres Pension, men hvem det ikke ved Lovforslaget var paalaagt, idet de derved kunde komme ind i en højere Pensionsklasse. Det skal jeg ganske tiltræde. Det er det samme Svar, som jeg i Gaar gav det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Harald Jensen), at Pensionsordningen er saadan, at Staten giver alle lige meget; Næsten alle de selv til Veje; er der nogle, der ønske at give større Bidrag, end det er paalaagt dem, vil man let kunne indrette det saaledes, at de derved komme ind i en anden Pensionsklasse; det vil ikke frembyde nogen som helst Vanfærlighed.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds nævnte atter i Dag, at det var uheldigt, naar der ikke blev givet Svar paa ethvert Andragende. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at det er mindre heldigt, naar der ikke i Almindelighed svares paa, hvorledes Stillingen er, som jeg angav den her i Gaar. Stillingen er den, at naar Ministeren har et Lovforslag med tilhørende Lønningsreglement liggende i Folketinget, saa anser jeg det i alt Fald for umuligt for Ministeren at gøre Forandringer i dette Forslag, saalænge det ligger i Rigsdagen. Hvis jeg gjorde det, vilde man her lade mig høre; nu kan man ikke forhandle med Ministeren om dette Forslag, Ministeren har selv ensidig fraveget det. Naar den Sandhed er sagt nogle Gange, at saa længe Forslaget ligger her, kan der ikke gøres noget, saa maa det være nok, og hvis der andrages hver eneste Dag, kan man slet ikke forlange noget Svar. Men i øvrigt har jeg jo ikke dermed sagt, at det er umuligt paa enkelte Poster, som ikke ere saaledes bundne paa Lovforslaget, at gøre mindre Ændringer, og det har jeg gjort endnu i de sidste Aar. Men jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Lovforslaget her er ledsaget af Budgetberegninger og Kalkuler over, hvorledes det stiller sig med Lønningsforholdene ogsaa af dem, som ikke udtrykkelig ere opførte i Lønningsklasserne, og den Norm, som derved angives, maa Ministeren være bunden ved. Hvad Tid Ministeren kan blive løst fra dette Forslag, er et andet Spørgsmaal. Gaar det galt — men det maa først vise sig — saa at Lovforslaget ikke kan gennemføres i Rigsdagen paa Grund af Uenighed mellem Tingene, er Tiden ganske vist kommen til at tage under Overvejelse, om Ministeren nu ikke maa avancere paa sit Ansvar; thi det er en klar Sag, at efter